

gerede Valgret i Landstinget. Man skulde da synes, at hvad der end ellers skete, maatte alle udenfor Højre kunne samles om dette og sige: Ja, lad os enes om det; have vi først overvundet Højres Magt, den privilegerede Valgrets Indflydelse i Landstinget, saa vi raade i begge Ting, kunne vi bagefter gaa ud til Vælgerne og se, hvad de mene om de mange Afskygninger, der ere indenfor den almindelige Valgrets Mænd i Folketinget. Men i Stedet derfor har man hundrede Betæneligheder. Det er saaledes Tilfældet med det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), hvad man kan læse i hans Tale om Valgretsordningen, hvori han paa en pæn Maade siger: Jeg ønsker ikke at være med! Og saa er det det ærede Medlem, som vil berede Sagen saa mange Vanskeligheder, svøbe den ind i saa mange Betæneligheder, at der ingen Ting kommer ud deraf, „fordi Regeringen er saa svag“. Og dog er der ingen Tvivl om, at der ikke for Tiden kan dannes en Regering, der stod med et virkeligt stærkt Flertal bagved sig. Det er ganske umuligt. Men her, forekommer det mig, vilde Stedet være, hvor alle udenfor netop dem, der holde paa den privilegerede Valgret, kunde samle sig. For nogle Dage siden udtalte det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), at han holdt ikke meget af, at Folk skulde forkætres for deres politiske Opfattelses Skyld, men, sagde han, findes der nogen indenfor mit Parti, indenfor Venstrepartiet, som ikke fuldt og helt holder paa den almindelige Valgret, saa udleverer jeg dem til Forkætring, for saa ere de ikke Venstre og fortjene ikke Venstrenavnet. Det, der her kæmpes for, er jo ikke andet, end at den almindelige Valgret skal være raadende, og at Folkets Villie skal være Lov, og til at naa dette gives der ingen anden Vej end den, jeg her har nævnt.

Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) sagde, at det var de mest ildelugtende Ting, vi her stak Landstinget i Næsen, at vi havde samlet en hel Buket af saadanne Ting i Stedet for, at man skulde komme med noget, som Landstinget syntes om. Ja, skal Grundlovsændringen betyde noget, og skal der en Grundlovsændring til, som bryder den privilegerede Valgret i Landstinget og gør det muligt at gennemføre demokratiske Reforme uden Afslag, maa det blive ildelugtende Ting for den privilegerede Valgrets Næse. Det kan ikke nytte, at man kommer paa gammel Forligsmaner og siger: Her komme vi med noget, som ikke smager jer, men

saa have vi en lille Ting, som kan være et Vederlag derfor! Og saa faa vi et Resultat, som ikke duer. Skal et Forslag, for at kunne vedtages af de to Afdelinger, lempes igennem, saa betyder det, at den privilegerede Valgret vedbliver at raade i Landstinget, og vi kunne da ikke gennemføre de store Reforme, som bleve nævnte af det ærede Medlem fra Æbeltoft, i demokratisk Retning, medmindre vi først faa brudt Modstanden i Landstinget.

Saa talte det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard) om, at vi skulde huske paa, at det at gaa til en Landstingsopløsning var at appellere til den privilegerede Valgret om at faa den privilegerede Valgret afskaffet. Det er ikke ganske rigtigt. Jeg er overbevist om, at hvis her i Folketinget og ogsaa i Landstinget alle, der ere Modstandere af den privilegerede Valgret eller sige udad til, at de ere det, ville samle sig om en Grundlovsændring, vilde det være muligt at skabe et Flertal med en Opløsning af Landstinget for Afskaffelse af den privilegerede Valgret ogsaa uden en Kamp med Landstinget. Der er jo 27 af de 54 Medlemmer af Landstinget, der ere valgte ved almindelig Valgret, og hvad de kongevalgte angaar, have vi nu faaet at vide, at de vælges af den almindelige Valgret, idet de skulle svare til det parlamentariske Ministeriums Ønsker. Det betyder altsaa, at man derigennem er i Stand til at skaffe sig Flertal i Landstinget. Naar det ærede Medlem fra Æbeltoft sagde: vi ville ganske vist ikke gaa med hele Vejen, men det forekommer mig, at vi fortjene Ros, fordi vi ville gaa saa vidt, saa gad jeg vide, hvorledes de Herrer ville stille sig, naar det kommer til en Kamp med Landstinget om at faa den privilegerede Valgret afskaffet. Naar det kommer til en Opløsning af Landstinget for at bryde dette Tings Modstand mod Afskaffelse af den privilegerede Valgret, altsaa en Kampopløsning, ville de Herrer saa stille sig til højre, eller hvorledes vil de Herrer Stilling blive? Jeg er ikke overbevist om, at det ærede Medlem fra Æbeltoft kan vælges i sin Kreds, hvis han siger: Jeg vil ikke være med til at afskaffe den privilegerede Valgret ved at være med til at gennemføre en Grundlovsændring, der helt og fuldt afskaffer denne. Ja, hvis det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) kom ud til sin sikre Kreds, hvor der, som han sagde forleden, ikke er Tale om Mindretalskandidater, og hvor han staar saa sikkert endnu, og man derovre havde det Indtryk, at han ikke vilde gøre